

З КОДЕКСУ КАНОНІВ СХІДНИХ ЦЕРКОВ

Кан. 7 – § 2. Ця Церква, утворена і впорядкована на цьому світі як спільнота, існує в католицькій Церкві, керованій наступником Петра та Єпископами з'єднаними з ним.

Кан. 8 – У повній злуці з католицькою Церквою тут, на землі, є ті хрещені, які в її видимому організмі з'єднуються з Христом вузлами віровизнання, святих тайн і церковного проводу.

Кан. 45 – § 1. Силою свого уряду Римський Архієрей має владу не тільки над усією Церквою, а й також одержує над усіма єпархіями та їх спільнотами верховну звичайну владу, через яку одночасно зміцнюється й оберігається власна, звичайна і безпосередня влада, яку мають Єпископи щодо довіреної їхній опіці єпархії.

§ 2. У виконванні уряду найвищого Пастиря всієї Церкви Римський Архієрей завжди поєднаний спільністю з усіма іншими Єпископами, а також з усією Церквою; йому, однак, належить право визначати, відповідно до потреб Церкви, спосіб індивідуального або колегіального виконання цього уряду.

Кан. 49 – Колегія Єпископів, главою якої є Римський Архієрей, а членами Єпископи, силою тайни свячення й ієрархічної єдності з главою Колегії і її членами, і в якій триває безперервно апостольське тіло, разом зі своїм главою і ніколи без нього, становить також суб'єкт найвищої і повної влади над усією Церквою.

Кан. 92 – § 1. Патріярх повинен засвідчувати ієрархічну єдність з Римським Архієреєм, наступником святого Петра, через вірність, пошану і послух, які належать найвищому Пастиреві всієї Церкви.

§ 2. Патріярх повинен, відповідно до приписів літургічних книг, згадувати Римського Архієрея на знак повної єдності з ним у Божественній Літургії і в церковному правилі і дбати, щоб усі Єпископи та інші священнослужителі, очолюваної ним Церкви, сумлінно це чинили.

§ 3. Патріярх повинен часто спілкуватися з Римським Архієреєм і, відповідно до спеціально встановлених правил, подавати звіт про стан Церкви, яку очолює, а також протягом року від обрання, потім частіше під час тривання уряду відвідувати Рим, щоб поклонитися гробам святих Апостолів Петра і Павла і стати перед наступником святого Петра у першенстві над усією Церквою.

Кан. 162 – Митрополит повинен згадувати Римського Архієрея на знак повної єдності з ним у Божественній Літургії і церковному правилі, відповідно до приписів літургічних книг, і дбати, щоб усі Єпископи та інші священнослужителі очолюваної ним митрополичої Церкви сумлінно це чинили.

Кан. 163 – Митрополит повинен часто спілкуватися з Римським Архієреєм; візитація, яку повинен проводити згідно з приписом кан. 208, § 2 що п'ять років, має, по змозі, відбуватися разом з усіма Єпископами митрополичої Церкви, на чолі якої він стоїть.

Кан. 209 – § 1. Єпархіяльний Єпископ повинен згадувати Римського Архієрея перед усіма іншими в Божественній Літургії і церковному правилі, відповідно до приписів літургічних книг, на знак повної єдності з ним, і дбати, щоб це сумлінно чинили інші священнослужителі єпархії. § 2. Єпархіяльного Єпископа повинні згадувати всі священнослужителі у Божественній Літургії і церковному правилі, згідно з приписами літургічних книг.

Кан. 597 – § 2. Непомильністю у навчанні відзначається також Колегія Єпископів, коли Єпископи, виконують учительський уряд, зібрані на Вселенському Соборі; вони як учителі й судді віри і звичаїв, проголошують в остаточний спосіб для всієї Церкви науку, якої слід дотримуватись у справах віри і звичаїв, або коли, розпорошені по світу, зберігаючи зв'язок спільності між собою і наступником святого Петра, навчаючи разом з цим же Римським Архієреєм автентично в справах віри і звичаїв, виражають одностайність у тому, що щось треба прийняти як остаточно зобов'язуюче.